

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola Prodigi Euangelici

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

2. Prospera claudunt.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

dendis molliendisque salpis, ut esui sint. Quid dicitur tatis? si contraria contrariorum sunt cause, et unum producent contrarium: si prospera excæcatur, quare aduersa oculos non aperiant?

II.

Prospera oculos claudunt.

Sed quis dubitet? sicut nimia humorum copia nimia pinguedo, obruratio contactusque pupillarum, & palpebrarum, nimius fulgor ac radiarum solis totum possunt excæcare hominem, aut saltem ad modum offuscare oculum: quin similiter prospera, diuitiæ, licentia, absorbeant rationem, ac oculi interioris obrutum. hoc utrum sic sit cogitare? nonne id voluit Propheta, dicens *ab altitudine diei timbo*. summa credo cogitabat honorum culmina. Omnino arbitror ingeniosam antiquitatem, fortunæ oculos pinxisse velatos, non ut passiuam eius cecitatem solum exprimeret, quia videlicet sine discretione ac æquitate cæca putabatur distribuere munera dignis auferens, conferens indignis &c. sed etiam ad actiuam, ut monstrarent excæcare illam, pullos, filiosque quos haberet lautius, ac fauoribus, honore, diuitijs, cumularer, &c. Nauarchi versatores dicunt, maris malaciam sæpe maximarum tempestarum esse matrem; sic etiam versatores in via spirituali, dicunt nimias commoditates generare peccata, infirmitates, ac tenebras in anima.

2 salm.

*Ouid. lib.
2. de arte.*

*Luxuriant anima rebus plerumq; secundis,
Nec facile est, æqua, commoda mente pati.*

Senec. Epist. 39. lib. 5.] *Segetem nimia sternit ubertas, rami onere franguntur, ad maturitatem non peruenit nimia fecunditas. Idem quoque animis euenit, quæ immoderata prosperitas rumpit, quæ non tantum in aliorum iniuriam, sed etiam in suam, utuntur.*

Nonne prosperitas ut talpam excæcauit Pharaonem.

DE POENITENTIA PRODIGI. 23

nem, ac tantopere, vt ignoraret magnum Deum
 Israel? Audi vt respondeat legato eius Mofi, *quis
 est Dominus vt audiam vocem eius?* De liberandis
 captiuis Israel scilicet. Alium neminem agnosco
 Dominum, cuius stem imperio; ac ideo in contu-
 meliam Domini tui operas ac mancipia Israelis non
 relaxabo. Auditis? Nonne eadem oculos obruravit
 Nabuchodonosor, vt triginta diebus à suis voluerit
 adorari, in statua scilicet aurea; non in persona, id-
 que sub capitis pœna; qui iussam recusaret idolola-
 triam.

Dicitur Alexander Magnus, deuicto Dario rege, *Ælian. lib.*
 subiugatoque Persarum imperio, indignanter *2. var. hist.*
 scripsisse Græcis, vt ipsum nominarent Iouis fi- *cap. 19.*
 lium; ac egregiam idololatriam istam sustinuit, *Senec. ad*
 adeo vt & ventos, & maria moderari, ac dispo- *Lucil. ep.*
 nere omnia ex voto videretur, sed versi venti in 60.
 contrarium ac nouus hic Deus sagitta percussus;
 & superbia Pharaonis egregie castigata à Mose
 ministro Dei: superbi Nabuchodonosores abacti
 assimilatique bestiis agri, ipso statim facto & sub
 ictu aperuerunt oculos, contraxerunt vela, re-
 miserunt rudentes, & plenum illum ambitionis
 impetum, videruntque optime se nihil minus quam
 Deos esse, sed eiusdem farinae cum reliquis, ho-
 munciones subiecti communibus humanæ natu-
 ræ miseriis: *Homo sum, humani nihil à me alienum Terent.*
puto, sibi vnusquisque occinit.

Psal.] *Bonum mihi quia humiliasti me, vt discam
 iustificaciones tuas.*

Psal.] *Disciplina tua correxit me in finem, & disci-
 plina tua ipsa me docebit.*

Deus noster, Dilectissimi, & Christus Iesus
 filius eius, sæpius agnosci se sinunt incunte no-
 cte quam plena die: *Nubes & caligo in cir-
 cuitu*

Sap. 18.

cuitu eius: ideo etiam circa medium noctis Christus natus est: *Cum enim quietum silentium teneret omnia* & *nox in suo cursu medium iter haberet*, omnipotens sermo tuus, de caelo à regalibus sedibus Durus bellum in mediam exterminii terram profliuit.

Qui mane sub auroram, scilicet, inter lucem, ac tenebras, *vigilant ad me*, inuenient me. Apparuit nonnunquam sub serum discipulis: aliquando ad quam vigiliam noctis: in matutino crepusculo: nonnunquam cum discipulis in Emaus moratus est, vespere in vesperam, aperuitq; sero ipsis oculos, ut eum tum melius cognoscerent, quam in meridie. Indicat hoc, plena luce ac seruore diei, in prosperitatum fulgore, non ita bene agnoscere Deum, quam sub noctem, sub frigore ac nubibus aduersitatum. *In die tribulationum mea, Deum exquisiui, manibus meis, nocte contra eum: & non sum deceptus.*

Psal. 76.

Dicit regius Propheta, & cantor Dauid, Sponsa in canticis non inuenit ipsum in lectulo, sed extrahens, scrutansq; angulos, cum magno labore. Sicut quorum oculi caligant ex claritate nimia ac improporionata, visum in locis obscurioribus minusq; luminosis recuperant; sic sæpe quos fortuna nimium fulgurans visu ac ratione destituit, in aduersitatum obcuro, visum, rationemq; redinueniunt: *vexatio dabit intellectum*, dicit Propheta. *Habitantibus in regione mortis lux orta est eis*. qui locus huc facile accommodari potest: sicut & alter Psalmi: *Exortum est in tenebris lumen rectis*. Pleriq; hominum, sumus similes, fiori illi Indico, quem appellant arborem tristem, qui nunquam floret nisi occaso sole, marcetq; cum resurrexerit, ut scribit Garfias ab Horto, in historia de plantis Indicis, aut vespertilionibus, nihil magis enim quam ista, sine caligatione, solis splendorem suffeimus, nox & tenebræ infirmis oculis nostris magis conueniunt: similes etiam sacerdoti Heli; nec videre possumus lucernam in tabernaculo, donec extingatur; non omnes sumus aquilæ, qui in aduersum solē figere possumus obrutum media, radianteq; die,

Isai. 9.

Psalms.

D. Garfias
ab Horto
de plantis
Indicis lib.
2. cap. 1.

sine

sine obfuscatione visus, quo indicio aquila pullos suos genuinos à spurijs dignoscit; ad lapidem hunc lydium affligi scilicet, aut non affligi prosperitatibus, genuini dignoscuntur homines, & filij Dei. Credo equidem cæcitatem hanc in prosperis inde nasci, quod nimius splendor oculis intellectuque quorundam sit improporcionatus; nam vehemens sensibile lædit sensum: aut quod ita intellectus prosperitatum, ac commodorum consideratione, detineatur vt otium non habeat rebus alijs vacandi, aut quod prospera, vna quasi rapida & fortia sint, quæ occupant cerebrum quam maxime, & hebetant visum. Hoc totum in Prodigio nostro est manifestum: quando enim sol prosperitatum super ipsius zenith directus illuxit, ac splendidissimis, fulgidissimisque radijs vndique circumdedit, bonus homo ita caligauit, vt nec Deum, nec Patrem agnosceret, imo nec seipsum, vt nec dignaretur cælum aspicere; assimilatus illis, de quibus Dauid loquitur: *Oculos suos statuerunt declinare inter-* *Psal. 16.*
ram, & alius. O curua in terras anime & cælestium in-
nes. Vnde postea se recognoscens, dicit: *Peccaui in cæ-*
lum, quod ita contempsi, quando scilicet versa erit fortuna, sol occidet obnubilatus, & inclinatę crescent
 umbrę, & cum ipsum derrepente tristior intercipiet, cum vacuis oculis, digitis exannulatis, nec amicas, nec amicos, vitra numerabit: totus nudus, totus famelicus, vile mancipium, subulcus, ipsis quos pascebat porcellis pauperior. Videte Auditores, videte: quomodo cœperit diducere oculos, cœperit presentes inspicere miseras, & nuperas cogitare fœlicitates, ille iam sub externi barbarique dominio, qui prius optimi patris fruebatur domo, in se reuersus dixit: *quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus,* *ego autem hic fame pereor.* in agro, inter dumeta, inter porcorum greges. *leua in directum oculos tuos & vide* *Isa. 46.*
ubi nunc prostrata sis. Optime igitur saluberrimeque venerunt aduersitates, quæ ipsum oneribus habitis spoliarunt, nihilque ei reliquerunt, eorum quæ amabat; nihil eorum quæ desiderabat; nec siliquas qui-
 dem

dem & porcina prandia; nam cupiebat implere ventrem de siliquis, quas porci manducabant, & nemo ei dabat.

III.

Quod melius sit nonnullis esse in aduersitate, quam prosperitate.

CONcludamus igitur melius esse quibusdam in aduersis, quam prosperis, maxime si illa nimia non sint, nec nimium ad peccatum pertrahant; possidentes vero oculorum & intellectus firmitudine non præpolleant: nam quibus visus infirmior ac debilior, melius per umbram, quam per solem iter est.

D. Aug. ep. 5. ad Marc. Nihil infelicius, felicitate peccantium, dicit S. Augustinus, & Demetrius: Nihil mihi videtur infelicius eo, quod nihil euenit aduersi.

Dom Noæus tertio paradoxo militari docet utile esse duci semel aduerso Marte pugnasse.

Plutar. in Themist. Quot inueniuntur, qui cum Themistocle exclaimare possunt, et si in alio casu: *Perieramus, nisi perissemus*: perdita nobis esset anima, nisi perisset corpus. Quam oportune multi Zenonis uterentur verbis: & cum eodem Philosopho gratias agerent infortunio, quod benignitate sua ipsos philosophari compulset.

Dio. Laert. lib. 7. c. 1. de vit. Philos. Zenonem Citriæum dixisse ferunt.] *Tum secundis ventis nauigant, quando naufragium feci.*

Ibi.] *Alij dum Athenis diuersaretur, audito naufragio eum dixisse ferunt; recte sane agit fortuna, quæ nos ad Philosophiam impulit.*

Ionam fugitiuum reduxit tempestas ad Deum.

Ion 2.] *Cum angustiaretur in me anima mea, Dominus recordatus sum.*

Psal. 77.] *Cum occideret eos, quarebant eum, & diluculo reuertebantur ad eum.*

Act. 9. Paulus de equo præceps deturbatus ait: *Domine, quid me vis facere?*

Psal.] *Bonum mihi, quia humiliasti me, ut discam inificationes tuas.*